

Nữ hoàng của tôi

Tác Giả: Lê Phan

Chúa Nhật, 20 Tháng 12 Năm 2009 11:23

Là công dân Anh, Nữ Hoàng Elizabeth Đệ Nhị quí là nữ hoàng của tôi. Nhưng câu nói đó đi với công dân Anh còn có một ý nghĩa đặc biệt hơn nữa bởi vì một khía cạnh nào đó, nữ hoàng quí là nữ hoàng của dân Anh.

Nữ Hoàng Elizabeth Đệ Nhị nhận hoa từ một bé gái trước khi bà lên xe lửa đi King's Lynn từ Norfolk. (Hình: Stefan Rousseau - WPA Pool/Getty Images)

Chúng tôi xin đến chúc mừng. Hôm Thứ Năm tuần rồi, dân chúng Luân Đôn được một chuyến ngoạn mục khi thấy nữ hoàng đến đón chuyến xe lửa bình thường đi từ Luân Đôn về Norfolk để Giáng Sinh với gia đình.

Nữ Hoàng Elizabeth có một đoàn xe lửa riêng, đoàn xe lửa của hoàng gia cũng như chiếc phi cơ Airforce One của Tổng thống Hoa Kỳ, là tiêu biểu của uy quyền quốc gia mà nữ hoàng đi đến. Nhưng nữ hoàng đã từ chối không sử dụng đoàn xe lửa đó. Thay vì vậy bà đón chuyến tàu 10:45 đi King's Lynn từ nhà ga King's Cross của công ty xe lửa tư nhân First Capital Connect.

Nữ hoàng của tôi

Tác Giả: Lê Phan

Chúa Nhật, 20 Tháng 12 Năm 2009 11:23

Chuyến xe lửa này tôi đã từng đi vì nó cũng là một trong những chuyến xe đi qua thành phố Cambridge. Đây là một chuyến xe lửa bình thường của Anh, không có gì đặc biệt cả. Vé hàng nhất mà Nữ hoàng dùng chỉ có đặc biệt thêm chuyến đi rất ngắn thôi chứ cũng không có gì đặc biệt. Nữ hoàng dùng chuyến xe lửa này để đi đến Sandringham, tòa nhà riêng của gia đình nhỏ mà hàng năm toàn thể hoàng gia vẫn tập về để ăn Giáng Sinh và đón Năm Mới.

Nữ hoàng chỉ đi trong 10 phút trước khi xe chạy, một đoàn xe nhỏ, không có gì ồn ào. Trước khi lên tàu, một nhân viên của công ty đã trao cho bà một bó hoa nhỏ chào đón. Bà tập trung vào, leo lên xe, ngồi ở chỗ của số, bên cạnh có một nhân viên báo vệ vệ an ninh, trước khi tàu chạy đúng giờ.

Mà đây không phải là lần đầu tiên Nữ hoàng làm vậy. Mười tháng rồi, bà đón xe lửa đi đến thánh đường Ely ở tỉnh Cambridgeshire. Và trước đó bà cũng đã từng đón tàu thuyền đi đó đi đây. Đi đúng đúng ngay nhiên hẳn là Nữ hoàng là một người rất nghiêm túc. Nhưng đây không phải là một chuyến đi nghỉ lễ thành ra bà không thấy cần phải phiến hà. Và khi trong lúc dân chúng đang gặp khó khăn, kinh tế đang còn chập chờn, cần phải tập trung vào những chuyện này cho ngân sách quốc gia đã đặc biệt dân chúng kính trọng. Họ cảm thấy là Nữ hoàng thông cảm cho những khó khăn của họ. Chuyến đi này của Nữ hoàng, ngay cả với vé hàng nhất cũng chỉ tốn có 44.40 bảng Anh, trong khi một chuyến xe lửa của hoàng gia sẽ tốn nhiều ngàn bảng Anh, dù cho là để chạy một khoảng đường không xa cho lắm.

Câu chuyện này tiêu biểu cho thái độ của Nữ hoàng. Là một người có tinh thần trách nhiệm cao những người cũng rất tận tâm. Cựu Thủ Tướng Harold MacMillan đã từng viết “Nữ hoàng là người vô cùng công bằng và có tinh thần trách nhiệm.” Bà rất biết mình với thái độ coi bà như là một tài tử. Trước số bà có ‘trái tim và tấm lòng của một người đàn ông’. Bà say mê trách nhiệm của mình và nhất quyết làm một Nữ hoàng.”

Thái độ đó bắt đầu ngay từ khi còn nhỏ. Một cuốn sách của bà Marion Crawford, người chị họ nhỏ làm thơ giáo cho Nữ hoàng và Công Chúa Margaret, em bà, đã kể lại là “Công Chúa Elizabeth thích chó, thích công nghệ và có tinh thần trách nhiệm.” Cựu Thủ Tướng Winston Churchill đi đến Công chúa Elizabeth năm mới lên hai tuổi là “đầy cá tính. Cô đã có một hào quang uy quyền và một thái độ suy nghĩ đáng ngạc nhiên ở một đứa bé.”

Lên lên, trong Thế Chiến Thứ Hai, bà đã tham chiến, được huấn luyện để lái xe và làm thợ máy. Vào ngày chiến thắng, bà và cô em đã xin phép bỏ mũ lên ra khỏi Điện Buckingham để trả ơn vào đám đông dân chúng ăn mừng chiến thắng. Sau này bà kể lại “Chúng tôi xin phép bỏ mũ cho đi ra ngoài để tận hưởng niềm vui. Tôi còn nhớ chúng tôi chỉ sợ bị nhìn ra. Tôi còn nhớ tham gia vào đoàn người khoác tay nhau đi dọc đường Whitehall, tất cả chúng tôi bị cuốn đi trong một làn sóng hạnh phúc và thiêu phào như một khối.”

Nữ hoàng của tôi

Tác Giả: Lê Phan

Chúa Nhật, 20 Tháng 12 Năm 2009 11:23

Là nữ hoàng trong chính th< i> p hi< n> c< a> Anh hi< n> nay, bà không có quy< n> hành mà ch< là m< t> bi< u> t< ng> qu< c> gia. Nh< ng> bà r< t> chú tâm theo dõi và nhi< u> v< th< t< ng> đã công nh< n> bà đã v< a> là ng< i> đ< tâm s< v< a> là m< t> v< c< v< n> đáng tôn tr< ng>.

Mà đó là m< t> vai trò bà đã duy trì ngay c< v< i> các qu< c> gia khác trong Liên Hi< p> Anh nh< Canada. H< i> th< p> niên 1970, khi ông Pierre Trudeau lên làm th< t< ng> Canada, ông có ý mu< n> tách r< i> Canada ra kh< i> Anh Qu< c> h< n> n< a>. Nữ hoàng đã chú ý đ< n> cu< c> tranh cãi v< hi< n> pháp < Canada, và các viên ch< c> Canada khi sang Anh đ< bàn th< o> v< m< t> qui ch< m< i> cho Canada, đã khen là nữ hoàng hi< u> bi< t> v< v< n> đ< này h< n> là các viên ch< c> chính ph< Anh.

Chính ông Trudeau, m< c> đ< u> ch< tr< ng> c< ng> hòa, cũng ghi nh< n> “Nữ hoàng < ng> h< c< g< ng> c< i> t< hi< n> pháp c< a> tôi. Tôi luôn luôn kính ph< c> không nh< ng> s< uy> nghiêm c< a> bà < ch< công chúng, nh< ng> còn kính ph< c> h< n>, s< hi< u> bi< t> c< a> bà trong các cu< c> đ< i> tho< i> riêng.”

Và ngay c< năm 1992 khi ba ng< i> con, hai ly đ<, ng< i> th< ba cu< c> đ< i> sóng gió, tòa lâu đài Windsor c< a> hoàng gia b< cháy, và có nhi< u> ch< trích hoàng gia cũng nh< chính b< n> thân, nữ hoàng đã đ< c> m< t> bài di< n> văn th< ng> th< n> trong đó bà nói m< t> đ< nh> ch< ph< i> ch< đ< i> b< ch< trích nh< ng> đ< ngh< là nh< ng> ch< trích nh< v< y> nên đ< c> trình bày v< i> “m< t> chút vui v<, nh< nhàn và hi< u> bi< t>.”

Và sau khi Thái T< Charles ly đ<, r< i> m< t> năm sau, khi Công N< ng> Diana ch< t> vì tai n< n> xe h< i>, nữ hoàng đã b< o> v< hai đ< a> cháu su< t> năm ngày đ< chúng có th< khóc th< ng> m<. S< v< ng> m< t> c< a> hoàng gia đã t< o> nên áp l< c> và h< n> m< t> tu< n> sau nữ hoàng đ< c> bài di< n> văn trong đó bà bày t< n< tr< ng> Diana và đau lòng cho hai đ< a> cháu. Bài di< n> văn chân thành đã làm thay đ< i> thái đ< c< a> dân chúng t< t< c> gi< n> sang kính n<.

Dĩ nhiên nh< chính bà cũng công nh< n>, nữ hoàng cũng có nh< ng> lúc b< ch< trích và cũng có lúc đã không theo đúng đ< c> lòng dân. Nh< ng> bà đã nh< n> mình sai và đã tìm cách s< a> ch< a>. So v< i> các v< nguyên th< qu< c> gia khác, có l< không m< y> ai đ< c> nh< bà. Trong su< t> th< i> gian tr< vì kéo dài h< n> n< a> th< k< qua, nữ hoàng v< n> đ< c> s< kính n< c< a> dân chúng.

Thú th< t> ch< là công dân c< a> m< t> qu< c> gia, đ< c> m< t> v< nguyên th< nh< Nữ Hoàng Elizabeth Đ< Nh< là m< t> đ< u> đáng m< ng>. Cũng nh< đa s< dân Anh, tôi xin s< n> sàng < ng> h< bà và hy v< ng> bà ti< p> t< c> tr< vì. Ít nh< t> tôi s< không bao gi< ph< i> x< u> h< vì bà ăn nói v< v< n> ki< u> ông ch<

Nhà hoàng gia tôi

Tên: Lê Phan

Địa chỉ: Nhà số 12, Đường 12, Quận 12, Thành phố Hồ Chí Minh, ngày 11/11/2009

Tên họ của quê hương cũ.